

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 12. август 2011.

Предмет бр. 03/10

Славица МАНДИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 12. августа 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 16. фебруара 2010. године и уписана је 18. фебруара 2010. године. Жалилац је послала пратеће писмо 29. марта 2010.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

2. Жалилац је удовица г. Петра Јовановића, који је био запослен у Европској организацији за безбедност и сарадњу (ОЕБС) од 1999. године до своје смрти 11. маја 2006. године. Имају сина, Дејана Јовановића.
3. Током свог радног односа у ОЕБС-у, г. Петар Јовановић је део своје плате издвајао у штедни фонд, из којег би корисници које је он именовоа били исплаћени у случају његове смрти.
4. Након смрти г. Петра Јовановића, жалилац је покренула поступак пред Општинским судом у Лесковцу, у Србији, како би била остварена наводна права која г. Дејан Јовановић има у вези са овим штедним фондом. Овај суд је затражио од УНМИК-а, преко Министарства правде Републике Србије, да достави доказе у вези са новцем депонованим у овај штедни фонд. УНМИК је од ОЕБС-а затражио да достави потребне информације. Међутим, из писма које је Одељење правде при УНМИК-у послало Министарству правде Републике Србије, са датумом 5. јун 2008., проистиче да према наводима у писму директора мисије ОЕБС-а на Косову од 17. априла 2008. године, интерна правила и прописи ОЕБС-а не дозвољавају да информације у вези са штедним фондом буду достављене било коме изузев именованим корисницима које је именовоа ОЕБС члан особља. Жалилац наводи да је примерак УНМИК-овог одговора добила 24. фебруара 2009. године.
5. Чини се да је у међувремену жалилац од ОЕБС-а добила информације да је новац из штедног фонда исплаћен кориснику кога је именовоа г. Петар Јовановић, а који није његов син Дејан Јовановић.
6. Према наводима жалиоца, новац је исплаћен некој другој особи, под наводно сумњивим околностима. 2009. године жалилац је против те особе пред Општинским судом у Лесковцу уложила жалбу на неоправдано богаћење. Према наводима жалиоца, прималац је признала да је узела новац из штедног фонда, али је изјавила да она има право на тај новац на основу овлашћења које јој је дао преминули. Током поступка, суд је од жалиоца тражио да достави копију овлашћења које је дао г. Петар Јовановић.
7. Чини се да је случај против примаоца пред Општинским судом у Лесковцу у току.

III. ЖАЛБА

8. Жалилац тражи од Комисије да јој помогне у настојањима да од ОЕБС-а добије документацију коју тражи Општински суд у Лесковцу.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
10. Према Одељку 1.2 Правилника, Комисија има правну надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.
11. Комисија напомиње да је у контексту спора који се односи на новац који је покојни г. Петар Јовановић депоновао у штедни фонд ОЕБС-а, његов син, Дејан Јовановић, већ уложио жалбу пред Комисијом 2008. године (предмет бр. 39/08). Та жалба се односила на немогућност добијања информација од ОЕБС-а у односу на износ депонованих средстава.
12. У својој одлуци од 17. октобра 2008. године, Комисија је прогласила жалбу неприхватљивом јер не спада у њену правну надлежност *ratione temporis*, због следећих разлога:

„ОЕБС представља међудржавну организацију која се разликује од Уједињених нација и од УНМИК-а. Тачно је да је мисија ОЕБС-а на Косову укључена у активности УНМИК-а као организација која води активности Стуба III (Pilar III), који се бави демократизацијом и изградњом институција. Међутим, овај спор се не односи ни на једну од функција за које УНМИК сноси коначну одговорност према резолуцији 1244 Савета безбедности од 10. јуна 1999. године. Спор се односи само на предмет у вези са приватним уговором о радном односу између [г. Петра Јовановића] и ОЕБС-а и примену интерних правила ОЕБС-а. Чињенице које су предмет жалбе не могу се приписати УНМИК-у“ (§ 8).

13. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне свог мишљења у предмету 39/08. Иако се ова жалба односи на захтев за приступ информацијама које нису потпуно исте као у жалби из 2008. године, ова жалба се и даље односи на приватни уговор о радном односу између г. Петра Јовановића и ОЕБС-а и примену интерних правила ОЕБС-а. УНМИК нема никакве везе са правним односом између жалиоца и ОЕБС-а.
14. Према томе, Комисија закључује да је ова жалба, као и жалба коју је уложио г. Дејан Јовановић у предмету бр. 39/08, ван њене надлежности *ratione personae*.
15. Овај разлог је довољан да се жалба прогласи неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући